

* Ο ΞΕΝΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ *

“Ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με,,

(ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕ' 35)

A'

ΜΕΣ τὴ γαλῆνη τῆς νυχτιᾶς, ποὶν εῦρη τὸ φεγγάρι,
ξένος διαβάτης στάθηκε στὴν θύρα μου μπροστά,
καὶ μοῦντε: «ὁ Χάρος ὁ σκληρός προσμένει νὰ μὲ πάρῃ
καὶ ἀκόμη δὲν ἐγνώρισα μιὰ ἀγάπη στὴν καρδιά...»

Ο ίσκιος τῆς Μοίρας μὲ ἀκλούθηκ μὲς τοῦ Καιροῦ τὸ δρόμο.
Κλειστὲς οἱ θύρες τῆς ζωῆς ποὺ μάταια τές χτυπῶ,
μά λάμπει τὸ λυγχάρι σου στοῦ σκοταδιοῦ τὸν τρόμο
σὰν τῆς Ἀγάπης τὸ ἄγιο φῶς στὸ ἀπάτητο βουνό.

Ἐδῶ κ' ἔκει ἐπλανήθηκα, καὶ παραστρατισμένος
κι' ἀγνωστος φτάνω σπίτι σου, προσμένοντας νὰ βρῶ
ἔδω τὸ μνῆμα τὸ βαθύ, ωσὰν ναναγισμένος
ποὺ ζῇ βαθιὰ στὸ βλέμμα του τ' ὅνειρο τὸ στερνό».

B'

Στὸ σπίτι ἔγὼ τὸν ἔμπασα τὸν ἄγνωστο διαβάτη,
τὸ μαῦρο τοῦδωσα ψωμὶ καὶ τὸ γλυκὸ κρασὶ,
κ' ἔκεινος μοῦντε: «Ἀναζητῶ τοῦ Ὄνειρου τὸ παλάτι,
γρικῷ μιὰ δύναμι ἀσβυστη στὴν μαύρη μου ψυχῇ.

Κ' ἔσύ, ὃ καλέ, μὲ δέκτηκες στὸ σπίτι τῆς εἰρήνης
ποὺ εἶναι ὅλα πλουσιοπάροχα τ' ἀμέτρητα ἀγαθά,
ποὺ δὲν φυάσει φαρμακεύο τὸ πνεῦμα τῆς ὁδύνης,
ἡ Ἀγάπη βασιλεύει ἔδω καὶ κυθερώνῃ ἡ Χαρά». —

Γ'

Καὶ τοῦπα: «ὦ ξένε, ἄφησε τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Πόνου,
ζόρτασε καὶ ξεδίψασε καὶ πάρε δῖτι ποθεῖς,
κ' ὕστερα φύγε καρωπός στὸ πέρασμα τοῦ Χρόνου.
Εἶναι δικά σου τὰ καλά ποὺ δλόγυρα θωρεῖς.

Δικά σου εἶναι τὰ πλούτη μου ἔδω θησαυρομένα,
ζρόνια γὰρ σένα ἐδούλεψα τὸν κάμπο τῆς Χαρᾶς,
κρασὶ γλυκόπιστο ἔφερα, στάχια νιοθερισμένα
καὶ τὸ τραπέζι εστόλισα μ' ἀνθη τῆς λεμονιᾶς.

Μονάχος ἴμουν. Πρόσμεινα τὸν ἀδελφό μου αἴώνια,
τὸν ἀδελφό μου ποῖνψε καὶ δὲν θάλθῃ ποτέ.
Ἐσπερόνα ἔγὼ καὶ θέριζα, καὶ φεύγανε τὰ ζρόνια,
καὶ τὴν ψυχὴν μου σπάραξες, ὃ μαύρε καρωτισέ.

Ἐσπειρόνα ἀγάπη καὶ καρά, καὶ θέρισα τὴν θλίψη...
μακριὰ ἀπὸ μένα ἡ ἄδικη τοῦ κόσμου ἡ ἀπονιά.
Κρυφά τὸν τάφο μου ἔχτισα κ' ἔκει βαθιὰ ἔχω κρύψει
τὰ πεθαμένα ὄνειρατα, τὴν ἄρρωστη καρδιά.

Σὰν ξένος ἥλθες, ὃ ἀδελφέ. Τὸ σπίτι μου δικό σου,
ἀπό καιρό σὲ γνώριζα καρδιὲς νὰ σ' ἔχω ιδῆ,
σὲ πρόσμενα γιατί ξενιωθα κ' ἔγὼ τὸν ἔρχομό σου
σὰν μυστικὸ προμήνυμα βαθιὰ μὲς τὴν ψυχή.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

